

Συμβούλιον ὑπουργικόν,
κάπως κωμικοτραγικόν.

- (Ἐν μέσῳ κείται τράπεζα, καθίσματα δὲ πέριξ, ὑπὸ τῶν δύο ὑπουργῶν κατέχεται μὲν πτέρυξ.
Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς τρεῖς θέσεις ἔχει μόνος καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ὁμιλεῖ καὶ μοναχὸς συγχρόνως.
Ὁ κύριος Κοντόσταυλος κοιμᾶται ἐν ἀνέσει, μὰ ὁ Λομβάρδος ἔξαφνα ἀπ' τῆς δικῆς του θέσις φτερνίζεται δὴ τρεῖς φοραῖς καὶ δλους πιτσιλίζει, ξυπνᾷ καὶ τὸν Κοντόσταυλο, καὶ ἡ κουβέντ' ἀρχίζει.)
- Τρ**—Τὸν εὐγενῆ συνάδελφον παρακαλῶ ἐν πρώτοις νὰ μὴ πτερνίζεται σφοδρῶς... ὁ κύριος Βουλπιώτης ἔχει τὸν λόγον...
- Βο**— Καὶ ἐγὼ παρακαλῶ ἐπίσης νὰ ἔχη ὁ συνάδελφος πρὸς μαλακὰς πτερνίσεις.
- Κο**—Κι' ἐγὼ παρακαλῶ αὐτόν, ἂν δὲν τὸν ἐμποδίσῃ, καὶ ἂν ποτὲ πτερνίζεται νὰ μὴ μᾶς πιτσιλίσῃ.
- Τρ**—Δὲν ἀμφιβάλω, κύριοι, ὅτι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι γνωρίζετε πρὸς τί τοσοῦτον ἐσπευσμένως συνήλθομεν... (ἔδῳ καθεὶς τὸν σύντροφο κυτᾶζει, μὰ φαίνεται πῶς τίποτα κανένας δὲν σκαμπάζει.)
- Κο**—Εἴμεθα, ὡς γνωρίζετε, εἰς ὃ, τι μᾶς εἰπήτε ἐκ τῶν προτέρων σύμφωνοι... λοιπὸν ἐξηγηθῆτε.
- Τρ**—Ὅτι πρῶτον ὡς πρὸς τὰς συχνὰς αὐτὰς διαδηλώσεις ἐπιθυμῶ τὴν γνώμην σας ν' ἀκούσω διὰ ζώσης. Τοῦτέστιν ἡ Κυβέρνησις τί δύναται νὰ πράξῃ, ὅπως καὶ πάλιν ἔλθωσιν τὰ πράγματα ἐν τάξει;
- Κο**—Ἐγὼ, κύριε Πρόεδρε... ἐσεῖς... αὐτός... ἐκεῖνοι... (Τὰ χάνει ὁ Κοντόσταυλος καὶ ξεροκαταπίνει.)
- Βο**—Φρονῶ ὅτι ὠμίλησεν δρθῶς ὁ προλαλήσας, πλὴν ἀσυγκρίτως συμφωνῶ πλειότερον μαζί σας.
- Λο**—Θέλει καὶ ῥώτημα;.. κανεὶς ἀντίρρηση δὲν ἔχει, καὶ οὔτε ἂν στὴ γνώμῃ μας δὲν πρέπει νὰ προσέχη.
- Τρ**—Ὅτι ἐκ δευτέρου ἤλθομεν ἐδῶ νὰ συσχεφθῶμεν τί μέτρα θὰ ἐξεύρωμεν ὅτι πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἔχωμεν χωρὶς πολὺ μεγάλην φασαρίαν κατὰ τὴν νέαν σύνοδον τὴν πλειονοψηφίαν. Ὅτι ὄχι μόνον τῆς βουλῆς τὰς ψήφους, ἀλλ' ἀκόμη νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς ἡμᾶς κι' ἡ δημοσία γνώμη. (Ἐδῶ τονίζει τὴν φωνὴν μὲ ἤχον τραγικόν, καὶ ὁμιλεῖ ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.)
- Κύριε Πρόεδρε, φρονῶ ὅτι πολὺ εὐκόλως δύναται εὐθὺς ν' ἀποσταλῇ ὁ ἐθνικὸς μας Στόλος πρὸς σύναξιν τῶν βουλευτῶν, ὅτι ἔχω τὴν ἰδέαν, ὅτι δὲν ἔχει εἰς αὐτὸ ἀντίρρησην σπουδαίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν...
- Το**— Ἀντίρρηση δὲν ἔχω κι' ὅπου μὲ διατάξετε ὀλοταχῶς θὰ τρέχω.
- Λο**—Καλὰ ποῦ τὸ θυμήθηκα, Τομπάζη, ἴσα, ἴσα... θὰ φύγω γιὰ τὴν Ζάκυνθο κι' ἐτοίμασε τὴν Κί σ σ α.
- Τρ**—Ὅτι πρᾶγματα ἐδῶ ἰδῶμεν ἀσυνήθη ὅτι τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐξάπτουσιν τὰ πλήθη, τότε θὰ φέρωμεν εὐθὺς ἐν τάγμα ἐπιστράτων καὶ θ' ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων.
- Βο**—Σύμφωνοι, καὶ τὰς σκέψεις σας ἀκούω ὑπερχαίρων.
- Κο**—Ἐπίσης συμφωνότατος κι' ἐγὼ ἐκ τῶν προτέρων.
- Το**—Κι' ἐγὼ μαζί σας ἤθελα νὰ γνῶριζα μονάχα τὸ κόμμα μας μέσ' στὴ βουλὴ πόσους θὰ ἔχη τάχα;
- Λο**—Πόσοι θὰ ἦμαστε; ἀκοῦς ἐρώτημα ποῦ βγάζει!... θὰ ἦμαστε ἀμέτρητοι, ἀγάπη μου Τομπάζη!

Τρ—Στὸν κύριον συνάδελφον ἐγὼ θὰ ἀπαντήσω, ὅπως τὴν περιέργειαν αὐτοῦ εὐχαριστήσω. (Ἐδῶ λαμβάνει ἔξαφνα ὕψος λογιστικόν, καὶ ὁμιλεῖ ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.)

Κατὰ τὴν λήξασαν Βουλὴν, ἂν ἐνθυμῆσθ' ἀκόμα, τὰ δύο τρίτα τῆς Βουλῆς ἀνήκον εἰς τὸ κόμμα.

Ἐκτοτε μ' ὄλην τῶν ἐχθρῶν τὴν πεισματώδη πάλην, οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἔπαθον ἀλλοίωσιν μεγάλην.

Μᾶς ἐφυγεν εἰς Θετταλὸς, μᾶς ἤλθεν εἰς Θηραῖος, προσέτι δύο Ἀμφισσεῖς ὅτι εἰς Μιτυληναῖος.

Ἐφυγον τρεῖς ἐκ τῶν Πατρῶν ὅτι δύο εἰς Ἀθήνας, ἀλλὰ μᾶς ἤλθεν ἔξαφνα ἐκ Πόρου ὁ Δουζίνας.

Τέσσαρες ἐκ Τριπόλεως ὅτι τρεῖς ἐκ Καλαβρυτῶν, εἰς Ἀχαιοίς, εἰς Ἀκαριὰν ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.

Ἐκ τῆς Ζακύνθου τέσσαρες...

- Λο**— Ἀφέντη, οὐλοὶ. οὐλοὶ!
- Κο**—Ἀλλὰ ἐλησμονήσατε τὸν κύριον Σταμούλη.
- Τρ**—Ἐχετε δίκαιον... κι' αὐτὸν ὡς ὅτι Παπαδαῖον, ἐν ὄλῳ διακόσιοι, φρονῶ, ὅτι περιπλέον.
- Σεῖς πόσους ἀριθμήσατε;
- Το**— Νομίζω ὡς διακόσους.
- Λο**—Ἐγὼ τοὺς βρήκα, τζόγια μου, τόσους καὶ ἄλλους [τόσους.
- Τρ**—Ὅτι βεβαίως ἔχομεν τὴν πλειονοψηφίαν.
- Βο**—Καὶ μάλιστα βουλευτικὴν, φρονῶ, ὑπερτροφίαν. (Ἐδῶ γελοῦνε ὄλοι τῶν μ' αὐτὸ τὸ καλαμποῦρι, μὰ τοῦ Τομπάζη φαίνεται πρὸς γελαστὴ ἢ μούρη.)
- Τρ**—Ὅτι εἶναι τὸ γενόμενον ἐκ τῶν ἀκριβεστέρων, χωρὶς νὰ ἀριθμῶ ὅτι οἱ σὰς μετὰ τῶν ἡ μ ε τ ε ρ ω ν. (Σ' αὐτὸ τὸ λογοπαίγνιον πέφτουν ξεκαρδισμένοι, κι' ἀμέσως διαλύονται κατενθουσιασμένοι.)

Μονομαχία
καὶ ἡσυχία.

- Τὸ ξέρεις πῶς μ' ἐπρόσβαλες;—Ἐγὼ, δὲν τὸ γνωρίζω.
- Αὐτὸ ὅπου σοῦ λέω γὰρ καὶ σὲ διασπαθίζω.
Σοῦ λέγω πῶς μ' ἐπρόσβαλες γραπτῶς καὶ διὰ ζώσης, κι' εὐθὺς ἱκανοποίησιν ὀφείλεις νὰ μοῦ δώσης.
- Ἀφοῦ τὸ ἀπαιτεῖς λοιπὸν ἀντίρρηση δὲν ἔχω, κι' εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς μὲ τὸ ῥεβόλβερ τρέχω.

Ἐντὸς ἀγροῦ εὐρίσκονται κι' οἱ δὴ ἔρημοτάτου καὶ πρόκειται νὰ κτυπηθεῖν ἐδῶ μέχρι θανάτου.

Τραβᾶ ὁ ἓνας καὶ περνᾷ ἢ σφαῖρα ἀπ' τὴν μέση, τραβᾶ ὁ ἄλλος καὶ περνᾷ ἢ σφαῖρα ἀπ' τὴν ἄκρη... κι' ἀφοῦ κανένας δὲν ἔμπορεῖ νεκρὸς στὴ γῆ νὰ πέσῃ, σφιγκταγκαλιάζονται κι' οἱ δὴ καὶ χύνουν μαῦρο [δάκρυ.

Καὶ γίνονται ἀχώριστοι καὶ πάλι σάν πρῶτῆτερα, καὶ εἶμαστε κι' ἐμεῖς καλὰ κι' ἐκεῖνοι πρὸς καλλίτερα